

దినచర్య

విడి విరామం ఎరగని బానిస, దెలిపింటరు టకటకా కొట్టుకుపోతున్నది. "సబ్బు" లందరూ తదేక ర్యానంతో రాస్తున్నారు. వాళ్ళ ముందర తర్జుమా కావలసిన దెలిగ్రాముల బొత్తులున్నాయి.

తైలాసం విసుక్కుంటూ రాస్తున్నారు. తన బల్లమీదికి వచ్చిన దెలి గ్రాములన్నీ ఒకసారి చూసుకున్నాడు. ఒక్కదైనా "మంచి దెలిగ్రాం లేదు" "మంచి" దెలిగ్రాం అనేదానికి ప్రత్యేకమైన నిర్వచనం లేదు. ఒక్కో కోణ తైలాసం యూరపుదేశాల చెల్లింపు సమస్యల్ని గురించి ఎంతో ఆసక్తితో రాస్తాడు. ఒక్కోనాడు చక్కని కతలాది దెలిగ్రాం వచ్చినా విసుక్కుంటాడు.

తైలాసం రానే "మూడ్" లో ఉండేది లేనిది నిర్ణయించేవి ఏవో ఎవరూ

చెప్పలేదు. అతనిమీద సంఖ్యా జ్యోతిషం వని చేస్తుంది. అనగా తారీఖుల ప్రభావం జాస్తీగా ఉంటుంది. 20 కి పైబడిన తేదీ సంఖ్యలు కైలాసం "మూడ్" కు అనుకూలంగా ఉండవు. ఇంటి దగ్గర భార్య చేసిపెట్టిన వంటకాల ప్రభావమూ, ఆఫీసుకు వచ్చేటప్పుడు బస్సు స్టాండు దగ్గర ఎండలో నిలబడే విమడి యల సంఖ్యా ప్రభావమూ కైలాసం మీద బలంగా ఉంటాయి.

దెలిగ్రాములు తిరగేనేటప్పుడే కైలాసం ఒక్కొక్కదానిమీద ఒక్కొక్క ప్రత్యేక విమర్శ విసిరాడు. ఇండోనేషియాలో అల్లరి. వాళ్ళకు స్వాతంత్ర్యం అరగటం లేదు. అంతే కావాలి (వెధవలకు) .... మలయాలో దౌర్జన్యవాదుల మీద బాంబుల వర్షం. నల్లల మీద డి డి టీ కొట్టినట్టే. అందులో విషం ఉందట. నల్లలు హాయిగా డి డి టీ తినేసి మరిన్ని పిల్లల్ని పెడుతున్నాయి. కొంపనిండా నల్లల పుట్టలు. తెల్లార్లు నిద్రపోనివ్వవు .... డీన్ ఎచిసన్ చైనాను ఉద్ధరించాడు. ఆసియాను ఉద్ధరిస్తాట్ట! ఈ అమెరికా కమ్యూనిజం నుంచి ఆసియాను ఉద్ధరిస్తుందనుకోవటంకన్న బుద్ధి తక్కువ మరొకటి లేదు. నిజంగా డి డి టీ తినే నల్లలకూ ఈ కమ్యూనిస్టులకూ ఏమీ తేడా లేదు....

కైలాసం రాయటం మానేసి తల ఎత్తి చూశాడు. డెమోక్రసీని ఉద్ధరించే సత్యనారాయణా, కమ్యూనిజమును ఉద్ధరించే భగవాన్లు చర్చ ప్రారంభించారు. అది రోజూ ఉండే చర్చే, భగవాన్లు రష్యా మీద ఈగ వాలనివ్వడు. సత్యనారాయణ రష్యా పేరు చెబితే పంచాంగం విప్పుతాడు.

"అసలు రహస్యం ఒక్కడికీ తెలీదు. రష్యా, అమెరికా కలిసి మిగిలిన దేశాల్ని యుద్ధంలో ముంచటానికి చూస్తున్నారు. అందుకే నెవ్రూ ఎటూ చేరలేదు" అనుకున్నాడు కైలాసం.

ఎవరూ గ్రహించలేని సత్యాలు తెలుసుకుని ఎవ్వరికీ చెప్పకుండా ఉండటంలో గొప్ప ఆనందం ఉంది. ఆ ఆనందం కైలాసానికి రోజూ లభిస్తుంది.

"నువ్వు రష్యా వెళ్ళి చూసి వచ్చావు గామాలు" అన్నాడు సత్యనారాయణ.

"చూస్తేనే తెలియక్కర్లేదు. బుద్ధి ఉంటే అన్నీ తెలుస్తయ్" అన్నాడు భగవాన్లు.

"అవును! నీ ఒక్కడికే పెట్టాడు మరి దేవుడు ప్రపంచంలో ఉన్న ఐదంతా" అన్నాడు సత్యనారాయణ.

"పోనివ్వండయ్యా," అన్నాడు శివరావు.

కైలాసం తిరిగి తల వంచుకు రాసుకోబోతుండగా దెలిగ్రాపు బంట్రోతు ఏబో దెలిగ్రాం తెచ్చి కైలాసం ముందు పెట్టాడు.

“అవతల ఆ బల్ల దగ్గర ఇయ్యి” అన్నాడు కైలాసం. అమెరికా వెళ్ళి లియాఖతాలీఖాన్ పేరే అవాకులూ చవాకులూ రాయటం చాలక డెలిగ్రాములకు సంతకా లెవడు పెడుతూ కూచుంటాడు?”

“సుబ్రహ్మణ్యంగారూ, డిమాండుకు తెలుగేమిటి?” అని అడిగాడు పార్వతీశం.

“శైదులో ఉంచటం కాదా?” అన్నాడు సుబ్రహ్మణ్యం.

ఎవరో నవ్వారు.

“డిమాండంటే శైదులో ఉంచట మేమిటయ్యా?”

“డిమాండు, అని రాయవయ్యా దేవుడా?” అని ఇంకొకరు అందు కున్నారు.

“ఓహో, డిమాండా? నే నింకా రిమాండేమో అనుకున్నా, నిన్న ఇట్లాగే చిత్రం జరిగింది. నే నేమన్నానంటే—”

“అబ్బాయ్, ‘కోరికా’ అని రాసిపారెయ్యి. అంతకన్న మంచి మాట ఏ డిప్లొమెంట్ నూ దొరకదు” అన్నారు మరొకరు.

“రిక్వెస్టంటే కోరిక గాని డిమాండంటే కోరికేమిటి? దబాయంపు, అని రాయనా?”

“ఏదో రాయదల్చుకున్నవాడివి రాయక ఆందర్నీ చంపుతా వెందుకూ?”

మళ్ళీ సద్దు మణిగింది. కైలాసం లియాఖతాలీ “అభిభాషణ” దగ్గరికి తిరిగివచ్చాడు. ఇస్లామంటే డెమోక్రసీయే నంటున్నాడు లియాఖతాలీ.

“ఈ ప్రెంచి పేర్లు ఎట్లా రాయాలో మనకు తెలియదే. ఏమండీ, దీక్షితులు గారూ, పి-బి-జి-ఎన్-ఓ-ఎన్ ఏమనాలి?”

“పాన్యూ అనాలి.”

“నే చచ్చినా అన్ను.”

“పిగ్నాన్ అని రాయండి.”

“ఆ మాటన్నారు బాగుంది.”

“ఈ దీక్షితులుగా రొకడు పోగైనాడు మా ప్రాణానికి,” అనుకున్నాడు కైలాసం, “సోయెకర్నో అనకూడదట! సుకర్నో అనాలిట! సుదర్నో, సుమిర్నో అనాలిట! సోయెకర్నో అని రాస్తే అచ్చు పడదు కామాలు, అన్నీ వేషాలు!”

లియాఖతాలీ “అభిభాషణ ఆయేసరికే పుణ్యకాలం వెళ్ళేట్టుంది. ఇంకా ఎచిసీన్ ఉద్దాటనా, మలయాలో కమ్యూనిస్టుల కిరాతక కృత్యాలూ, అదేదో రైలు ప్రమాదమూ అట్లానే వున్నాయి.

తైలాసంగానూ, లియాకతాలీని నమ్మరైతా చెయ్యటంలా? కొద్దిలో ముగించక పోయినారా?"

తైలాసానికి చాలా దుఃఖం వచ్చింది. కొద్దిలో ముగించాలని తెలిస్తే తైలాసం ఎప్పుడో పూర్తి చేసి ఉండును.

"దెలిప్రింటరు అరగంట నుంచి కొట్టటం లేదు. ఏం జరిగిందో కాస్త కనుక్కుంటారా ఏమిటి?"

తైలాసం ఎగిరి గంతేసి లేచి దెలిపోను దగ్గరికి వెళ్ళాడు.

"ఏమండీ? మెషిన్ ఆడటంలేదా? ఫైవ్ మినిట్స్ కింద కూడా క్రిడ్ చేస్తూ ఉన్నామే? .... మా మెకానిక్ తో కాపీలు పంపుతాం రెండి" అన్నది రిసీవర్.

"సెమీ ఆపిషియల్ అంటే ఏం రాయాలి?"

"అర్థ ప్రతుత్వమా? వ్యర్థ ప్రతుత్వమా?"

"అయితే నాకు తెలీదు."

"నీకే కాదు, మహామహా వాళ్ళకు తెలీదు."

"అది సరే గాని ఎక్స్ చేంజంటే ఏమిటోయ్?"

"మారకం."

"ఎవరి మారకం?"

"మారకం కాదు లేవయ్యా, వినిమయమని రాయి."

"వినిమయమంటే ఖర్చు చెయ్యటం కాదుటండీ?"

"అది వినియోగం."

"వినిమయ మేమిటి? వినియోగ మేమిటి? రెండూ ఒకటే."

"కాదులే, ఊరుకో."

"వినిమయమంటే మారకం వేసుకోవటమేలే. ఖర్చు చెయ్యటం కాదు."

"ఖర్చు చెయ్యటానికి వినిమయమని రాస్తున్నానే?"

"ఇక ఎప్పుడూ రాయబోక!"

దెలిపోను మోగింది.

తైలాసం లియాకతాలీని తప్పించుకోవటానికి లేచి దెలిపోను దగ్గరికి వెళ్ళి రిసీవర్ తాడు. రాయిటర్ను ఆపిసువాళ్ళు.

"మెషిన్ పని చేస్తున్నదా?"

"లేదే?"

"లైన్ ట్రబుల్ మో కనుక్కుంటాం. మెకానిక్ వచ్చాడా?"

"రాలేదు."

“కాపీలు తెచ్చాడా?”

“మెకానిక్ రాలేదు” అని అరిచాడు కైలాసం.

“అట్లా చెప్పరాదా? ఎందుకు కోపం చేసుకొంటారు?” అని మందలించింది రిసీవరు.

“కైలాసంగానూ, రైలు ప్రమాదంమీద స్టేట్మెంటు వచ్చింది. మిగిలినవి మానేసి అది కాస్త రాయండి. ఇదిగో స్టేట్మెంటు.”

మళ్ళీ సంభాషణ ఆరంభమయింది.

“ఈ విధంగా రైళ్ళు వడగొట్టే, కమ్యూనిస్టులు ఉన్న కాస్త మర్యాదా పోగొట్టుకున్నారు.”

“ఇది కమ్యూనిస్టుల వనే! హరి వీళ్ళ కడుపుదకా! .... ఇంకా మీ కేమన్నా సందేహమా ఏమిటి?”

“ఎంతమందిని పొట్టన పెట్టుకున్నారో.”

“ఇదే విప్లవం!”

ఇటువంటి వనులు చేసినా కమ్యూనిస్టులను వెనకేసుకొచ్చే వాళ్ళున్నారు. అందుకనుకోవాలి.”

“భగవాన్లు! చూశావా ఎట్లా అంటున్నారో? చూస్తావేం?”

“నన్నేం చెయ్యమన్నావు?”

“కమ్యూనిస్టులు రైళ్ళు వడగొడుతున్నారట.”

“వడగొట్టినీ. విచారణ జరిపి శిక్షించేవాళ్ళు లేరూ?”

“అట్లా జారిపోతావేం?”

“జారేందు కేముంది? కొందరికి చూడకుండానే వార్తలు తెలుస్తాయి. దాని తెవరేం చేస్తారు?”

“రైళ్ళు వడగొట్టే వాళ్ళింకెవరూ లేరని మాకు ఆపాటి తెలుసులే. కాస్త మాకూ ఆ మాత్రం ఊహించే శక్తి ఉంది. దాం దుంపతెగ ఎంత ఇదయినా!” అన్నాడు సత్యనారాయణ.

“ఆ శక్తి ఎవరుపటుకు వారు తమ కుండటం అర్థం చేసుకోగలరు గాని ఇంకొకరి కుండటం అర్థం చేసుకోలేరు. అక్కడే చిక్కొచ్చేది” అన్నాడు భగవాన్లు.

“అయితే కమ్యూనిస్టులు రైళ్ళు వడగొట్టటం లేదంటావు?”

“నే నేమీ అనలేదు. ఎవరు వడగొడుతున్నదీ ఎప్పటికైనా తెలియదా అంటాను.”

ఆ వాదన అంతటితో ఆగిపోయింది.

కైలాసానికి క్షణ క్షణానికి విసుగు జాస్తి అవుతున్నది. అతను ఆయిదు నిమిషాల లోపల రెండుసార్లు గడియారంకేసి చూసి, "ఈ మధ్య ఆయిదు నిమిషాలేనా అయింది? లేక గడియారం ఆగిపోయిందా!" అని ఆశ్చర్యపడ్డాడు.

మెకానిక్ వచ్చాడు, కాపీలతో.

"ఎటువంటి సమయంలో మెషిను చెడిపోయిందో! .... కైలాసంగారూ, మిగిలినవన్నీ ఆపేసి నెహ్రూ సీరీస్ తీసుకోండి."

"నెహ్రూ ఉపన్యాసమా?"

"అవును. ఇవాళ అదే స్త్రీమరు.

అంతవరకూ సగం చచ్చినట్టున్న కైలాసం ఒంట్లోకి ఎక్కడలేని శక్తి వచ్చింది.

నెహ్రూ ఉపన్యాసం ఆయిదు భాగాలు చేతికొచ్చాయి. కైలాసం వాటిని ముందేసుకుని ఏకభాటిగా రాయటం మొదలుపెట్టాడు. చుట్టు పక్కల ఏం జరుగుతున్నదీ కైలాసానికి తెలీదు. మెషిను ఎప్పుడు బాగయిందీ తెలీదు. నెహ్రూ సీరీస్ మరి మూడు భాగాల కాపీలు ఎప్పుడు ఎవరు తెచ్చారో తెలీదు. నెహ్రూ తొమ్మిదో భాగం నుంచి మెషిను మీది కాగితాలే వచ్చాయి. రెండు గంటలలోపుగా మూడు కాలముల తర్జుమా లాగి అవతల పారేశాడు కైలాసం.

*

*

*

"ఏమేవ్? పేవరు చూశావా? ఇవాళ స్త్రీమర్ హెడ్ లైను మనదే! ఎట్లా రాశాననుకున్నావు? శరవరంవరేననుకో," అన్నాడు కైలాసం మహోల్లాసంతో.

"ఏం స్త్రీమరో? ఈ వూట కూరే దొరకలేదు. పొద్దున కూడా పాపం, మీకు తిండి సరిగా అమరలేదు. ఈ వూచేం తింటారో నా కర్మంకాలా!" అన్నది భార్య.

"ఏ కంది పచ్చడో చేసి, ఇంత చారు పెట్టవే. అంతకంటే ఏం కావాలి?" అన్నాడు కైలాసం, ఎంత అణచినా అణగని ఉత్సాహంతో.

[వ్రతమ ముద్రణ : జూలై 1950, ఆంధ్రజ్యోతి, మాసపత్రిక]

